

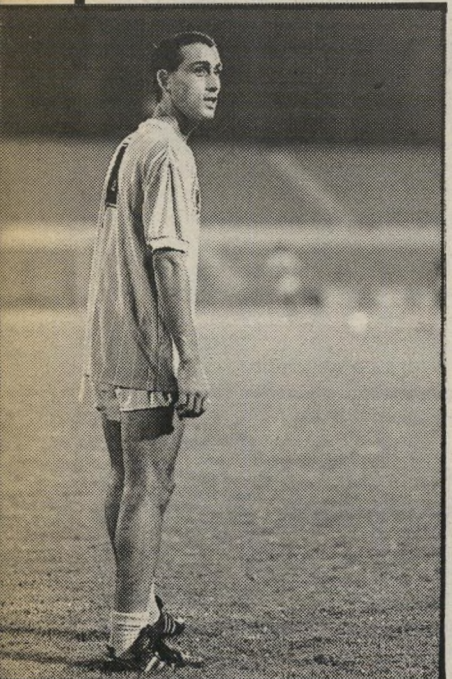
הכל פתוח, אז אולי גם נבחרת ישראל יכולה לניצח

יצחק שניאור

ניסים ברדה

משה סיני

אברהם בנדורי, מנהל הנבחרת. במשך 24 שעות ביממה מעסיק אותו רק נושא אחד — איך להקל על כולם, איך לפטור את המאמנים והשחקנים מטרות היומיום, לעשות את הדברים כך שהכל ידפוק. במיקרה של בנדורי כולל הכל את הכל. החל מראגה לכדורים, לנעליים להחלפה ועד לסידורי טיסה וחלוקת הכחורים לחדרים במלון.

שום דבר לא נעשה אצל בנדורי כאופן שרירותי. אין בנים מועדפים. עד לפני תשע שנים היה התואר של מנהל הנבחרת תואר ללא שיניים. נהגו למלא אותו בתוכן כהתאם לנסיבות. 32 איש התחרו על המיכרז של ההתאחדות לכדורגל. אברהם בנדורי זכה. אנחנו הכל בשבילו, אומר יפתח הלוי, כולם

טיינת הנבחרת הזאת בשקט תיקשורת. אין השמצות. וזה הפעם הראשונה שנבחרת ישראל, על הצוות המיקצועי שלה, מדברת בלשון אחת. וזה אולי הפעם הראשונה שניתן להגדיר את קובץ השחקנים כקבוצה. הפירגון ההדרי מעורר בשעות הראשונות תהיות. הכל כאילו נאלצים לפרגן.

אחרי שלושה ימים אינסנסיביים עם הנבחרת, באימון, בשולחן-האוכל, בחדרים ובבתים מתברר כי לא יעזור כלום לציניקנים — החבר'ה באמת מפרגנים זה לזה. באמת רואים את הקבוצה כיחידה אחת. שולי גילארדי מתגרד לקחת אותנו לחדר אחר. הוא מאוד מצונן. הדבר הראשון שמע

שימחה. איגוד נהגי המוניות הישראלים מבקש לערוך להם קבלת-פנים. בדרך יש גם הזמנה של איגוד חנויות-החשמל של 220 וולט. אין מה לדאוג. לא יהיו מסיבות-שחיתות עד אור הבוקר עם שכנים לשעבר. תהיה קבלת-פנים רישמית, אחת ויחידה, בנציגות הישראלית.

ממריאים ביום השלישי הקרוב לפנות כר. את החג בילו כולם עם המישפחות. עד לפני כמה ימים עדיין לא היה ברור אם תצטרף הנבחרת לשחק בגובה פני הים או גבוה מכך. תאריך היציאה היה לפיכך גיול. אם היו נאלצים לשחק בגובה של 2000 מטרים מעל פני הים, כי אז היה על הנבחרת לצאת שבוע קודם. להתרגל להפרשי הגבהים.

הקולומביאני

והנה לפניכם הכתבה המפרגנת, אולי האחרונה, על נבחרת ישראל. תהיו בטוחים שאם הם לא ניצחו בשני המישחקים הבאים, תתחיל העיתונות בחיסול החשבונות שרית רום, צילם ציון צפיר

מהנהנים בהסכמה. הוא נותן עבורנו את חייו. הוא פשוט נכס. אני לא יודע אם יש מישהו שיוכל אי פעם להחליף אותו. כולם יודעים את זה. הכל מסכימים.

לא הייתם יכולים לשלוח את החבר'ה האלה לתחרות נאומים. לא מדברים, ואם כבר אומרים משהו, כמעט תמיד מדובר בקלישאה מעולם הספורט. שלא כמו בכדורסל אין כמעט אקראיים בין שחקני הכדורגל. אם היינו מצטיינים בלדבר היינו הולכים לכנסת או לאקדמיה, אומר שחקן צעיר וממהר מיד לרדת למיגרש להתאמן בהקפצות. אף אחד לא יזכור להם את המיגרעת הזאת אם יחזרו עם ניצחון. להיפך, הפוליטיקאים כולם יבואו להתחבק, לזכות במעט מהתהילה שהשיגו השחקנים ברגליים.

ישראל קודמת לכל

רוב חברי הנבחרת הנוכחית החלו דרכם בנבחרת הנוער של ישראל. כשהם נבחרו להיות בסגל הנבחרת הבוגרת, הינחה את המאמנים, יצחק שניאור ויענקל'ה גרונדמן, קריטריון אחד עיקרי: לא די בכך שהשחקן יצטיין בכדורגל, עליו להצטיין בראש וראשונה בכך-אדם. עליו להיות מסוגל לעבוד בצוות, להתחלק.

היום, כבר מסוגלים לנתח את הכישלונות הקורמים. הנבחרות הקודמות הורכבו מכרובים — אורי מלמיליאן בשיאו, משה סיני (המשך בעמוד 46)

ניין את אופיר שמואלי הוא לא מאיזה עיתון אנחנו. הוא מתעניין אם שולי צריך טיפוחי אף. המחזות הקטנות של החיים.

סיפור לדוגמה: במישחק שקיימה הנבחרת באוסטרליה נותרו שתי רקות לסיום המישחק. הנבחרת ניסתה למשוך זמן. בכדורגל, ממשך השעון לרוץ גם אם מבצעים החלפה. השחקנים קיבלו פרמיה בסך 25 אלף דולר על ניצחון. כל שחקן ששיחק, ולוא לרקה, זכאי היה לפרמיה. שחקן שצורף לסגל, אך לא שיחק, קיבל רק את מחצית הסכום. המאמנים ביקשו את אלי דריקס להתכונן. אלי ניגש לגרונדמן וביקש אותו להכניס את ניר לויין במקומו. הוא, אלי, כבר שיחק בארץ, הוא כבר היה זכאי למלוא המענק. ניר לויין עוד לא. ניר לויין הוכנס זוכה במלוא הסכום.

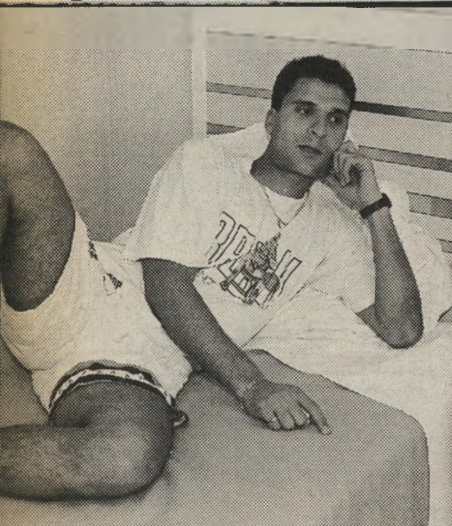
כמו בכל מישפחה טובה גם כאן יש אבא. אולי הוא האיש, שיותר מכל אחד אחר הצליח להביא לכך שהנבחרת נראית כפי שהיא. זהו

התאחדות הכדורגל העולמית החליטה כי המישחק יתקיים באראנקה, הנמצאת בגובה פני הים. הקלה גדולה. עושים את ראשיהשנה בכית. הסיכויים שהתפילה אכן תתממש טרבים יותר אם מתפילים במיגרש הביתי, כי בית-הכנסת הקבוע. ולכולם תפילה אחת בנאלית — להביא את הניצחון.

פירגון הדדי

חובבי הספורט השרופים יודעים שהחלק הארי במדוריהספורט בעיתונות הישראלית עוסק בסיכסוכים ובמריבות בין השחקנים לבין עצמם. אין כמעט שבוע שבו לא עוסקים בקללות שהשמיע חלוץ זה או אחר או בדיעה על חילופי מהלומות בין שחקנים.

אולי בגלל גודל המשימה ואולי פשוט מפני שלפחות עד עכשיו הכל הלך כשורה, מצ

שולי גילארדי

בנדורי וגרונדמן

ראובן עזר